

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2021, declarat de petiționara Fedoruc Irina,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.05.2021 – 10.06.2021;

Instanța de recurs: 14.09.2021 - 05.10.2021;

*Instanța de recurs în anulare: 24.11.2021 -
15.12.2021.*

A C O N S T A T A T :

1. Prin încheierea judecătoreii Hîncești, sediul Central din 10 iunie 2021 a fost respinsă plângerea condamnatei Fedoruc Irina formulată în conformitate cu art.473¹ Cod de procedură penală.

2. Condamnata Fedoruc Irina a contestat cu recurs încheierea, solicitând casarea integrală a încheierii emise de prima instanță la 10 iunie 2021, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie declarat nul actul emis de către administrația Penitenciarului nr. 7 Rusca prin care i s-a refuzat asigurarea securității personale în conformitate cu art.206 Cod de executare.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2021, a fost respins ca nefondat recursul declarat.

În motivare, instanța de recurs ordinar a precizat că în corespundere cu Secțiunea 12-a din Hotărârea Guvernului nr. 583 din 26.05.2006, cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați, personalul penitenciar este obligat să întreprindă imediat, la sesizare sau constatarea din oficiu, măsuri pentru asigurarea securității personale a deținuților. La apariția pericolului pentru securitatea personală a deținutului, acesta este în drept să se adreseze oricărui reprezentant al administrației penitenciare. În cazul menționat în pct. 130 al prezentului Statut, deținutul formulează o cerere scrisă privind solicitarea asigurării securității personale. Administrația, în cazul în care a fost sesizată, poartă răspundere pentru neaplicarea măsurilor de rigoare în vederea înlăturării pericolului pentru securitatea personală a deținutului. Pentru asigurarea securității personale a deținutului, administrația penitenciarului este obligată să-l izoleze de alți deținuți, utilizând în aceste scopuri diverse încăperi, care

corespund cerințelor pentru detenția persoanei, inclusiv celulele izolatoarelor disciplinare. Restricțiile prevăzute de prezentul Statut privind condițiile de detenție în izolatorul disciplinar, temeiul și modul de izolare disciplinară, în cazul dat, nu se extind asupra deținutului transferat din motive de securitate personală.

Instanța de recurs ordinar a stabilit că, condamnată Fedoruc Irina nu a demonstrat care este pericolul ce pune în primejdie securitatea personală în scopul de ai asigura securitatea personală, fapte care ar da temei administrației Penitenciarului nr. 7 Rusca de a întreprinde măsurile de protecție. Or, instanța de fond în ședința de judecată a stabilit că, Fedoruc Irina este cea care nu respectă regimul de detenție, iar pentru încălcările respective a fost sancționată de 13 ori (f.d.20 verso), nefiind constatate împlinirile care pun în pericol securitatea personală a condamnatei.

Totodată, instanța de recurs ordinar a reținut că administrația Penitenciarului nr. 7 Rusca a analizat situația de fapt stabilită în privința condamnatei Fedoruc Irina la soluționarea cererii pentru securitatea personală și a ajuns la concluzia că, nu există pericol pentru securitatea personală a deținutei fiindu-i respinsă plângerea. Mai mult, s-a stabilit că, condamnată Fedoruc Irina fiind violator al regimului de detenție a fost transferată la regimul inițial și plasată de una singură în celulă.

Astfel, instanța de recurs ordinar a conchis că este corectă concluzia șefului Penitenciarului nr.7 Rusca prin care a fost respinsă cererea condamnatei Fedoruc Irina de a fi izolată de alți deținuți în corespundere cu art.206 Cod de executare și Hotărârea nr.583 din 26.05.2006, cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați.

În final, instanța de recurs ordinar a concluzionat că instanța de fond legal și întemeiat a respins plângerea condamnatei Fedoruc Irina.

4. Împotriva deciziei, condamnată Fedoruc Irina a declarat recurs în anulare, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă plângerea depusă împotriva administrației Penitenciarului nr.7 Rusca, cu declararea nulă a actului emis de către administrația Penitenciarului nr.7 Rusca prin care i s-a refuzat asigurarea securității personale în conformitate cu art.206 Cod de executare.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii. Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres că, pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești, prin care a fost judecată

cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea II ale Codului de procedură penală - adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată, rezultă că încheierea recurată, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute de art.452 alin.(1) ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție. Or, circumstanțele enunțate atestă, că celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Recursul în anulare declarat împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal.

Conform art.456 alin.(1) și art.432 alin.(2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul când recursul nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, situație ce persistă în cauza dată.

6. În conformitate cu prevederile art.art.431 alin.(2), 432 alin (2) pct.1), 453, 455 și 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de petiționara Fedoruc Irina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2021, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 16 februarie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie